

اگر پیشنهاد من قبول میشد.

حادثه 11 سپتمبر واقع نمیشد.

قبل از اینکه آغاز سخن از مطلب عنوان فوق کنم باید به عرض هموطنان عزیز برسانم که من این مقاله را که بیانگر پیشبینی من در سال 1986 م از احتمال استفاده طیاره توسط تروریستها به منظور اهداف شوم و غیر انسانی شان بود در همان زمان طی نامه به سازمان ملل متحد، سازمان بین المللی حمل و نقل هوایی و رهبران جهان هوشدار داده و بعداً موضوع را مجدداً بتاریخ نهم سپتمبر 2009 م به نشر سپرده بودم و سپس عین مقاله را در اثر اخیرم بنام "افغان افغان" که بیانگر یک سلسله واقعات و افشانی دسانس قدرتهای توسعگر است نیز جهت معلومات هموطنان گرانقدر منعکس نمودم تا بدانند که دسانسی چون یازده سپتمبر تصادفی نیست بلکه در عقب دستان کثیفی اند که بسیار فعالانه کار میکنند و پیشنهادات خیرخواهانه من و یا هر شخصی که باشد برای رسیدن اهداف شومشان اهمیت ندارد.

هموطنان گرامی: در این فرصتکه بار دیگر در روز 11 سپتمبر مراسم سوگواری در جهان برپا میشود و در مدت یازده سال اخیر نه تنها شرایط ناگوار و دردناک درمادروطن عزیزما تغیر نکرده و کمافی السابق ملت مظلوم و بیدفاع افغان در حملات و هشیانه غیر بشری قوایی هوایی خارجی و حملات غیر انسانی و غیر اسلامی تروریستی و انتحاری و یا ماینگذاریهای نوکرانشان تحت چطری به اصطلاح مقاومت مسلح بخاک و خون میغلطند دشمنان خاک مقدس ما برای گرفتن ماهی، آب را بیشتر گل آلود و عده زیادی از اعضا قوایی سه گانه را که گماشتگان شان میباشند بین خود و یا با یگدیگر دستباگریبان نموده و سرو صدای طبل های دائیر شدن کانفرنس منطقوی ترکیه، لویه جرگه غیر قانونی جناب آقای رئیس صاحب جمهور به اصطلاح "لویه جرگه عنعنوی" و کانفرانس بن دوم را برای قبولاندن ساختمان پنج پایگاه نظامی اضلاع متحده امریکا در مناطق مختلف مادروطنما بلند نموده اند.

میخواهم با استفاده از فرصت برای اثبات قولم آنچه را که من در سال 1986 م یعنی بیست و پنجسال قبل در ارتباط دسانس و توطه های شوم دشمنان کشور عزیز ما افغانستان پیشبینی کرده بودم با مقاله مؤرخ 11 سپتمبر 2009 م ام را مکرراً در ذیل به توجه هم میهنان عزیزم رسانیده و قضاوت را به هموطنان عزیز بگذارم.

(11 سپتمبر 2009 م.)

امروز که مصادف به دهم سالگرد حادثه المناک و دردناک 11 سپتمبر 2001 م است و در جهان اینروز را بخاطر بخاک و خون کشاندن بیش از سه هزار انسانهای مظلوم و بیگناه در نیویارک و پنتاگون طی مراسم خاص تقبیح و نکوهش میکنند و حادثه ناگوار را بدون اثبات ارتباط به تروریستها و طالبان دادند و آقای جورج دبلیو بش رئیس جمهور وقت امریکا با دارو دسته توسعه طلب او برای اهداف خاص جیوپولیتیک و جیویاکونامیک خود در افغانستان و منطقه بدون استدلال، منطق و اثبات مسؤلیت فاجعه 11 سپتمبر را یک جانبه بر طالبان در افغانستان وارد و تحت نام دفاع از خود و مبارزه علیه تروریزم بین المللی را با تبتانی دولت بریتانیا و خریدن چند عضو خود خواه و وطنفروش جاه طلب شورای نظار در مقابل چند میلیون دالر امریکایی برای رسیدن اهداف شومشان توسط قوای نظامی خود عملاً افغانستان را اشغال و بعد از راندن طالبان تحت نام دهشت افگنان و تروریستها ملت مظلوم و ستمدیده افغان را به خاک و خون کشانیدند یعنی در طول هشت سال گذشته توسط بمبارد مانهای غیر مسنولانه و بی بندوبار خود و متحدینش اکثر مناطق

افغانستان را بخاک هموار و مسکونین بیدفاع کشور خاصاً مناطق جنوبی و جنوب شرقی را یا زیر انبارهای خاک دفن و یا با راندن شان در مناطق دیگر آواره و با فقر و بیچارگی دست با گریبان ساختند و میکیند و گاه گاهی از این سرنا و یا آن سرنا صدا میکشند که عساکر شان سی الی چهل سال دیگر برای ایجاد صلح و دیموکراسی در افغانستان و منطقه خواهند بود و به مبارزه خود علیه دهشت افغانان، تروریستها و ایجاد دیموکراسی دوام میدهند.

در اینجا است که قدرتمندان امریکا و بریتانیا از چه و از کجاء میدانند که تروریستها برای مدت سی الی چهل سال اعمال غیر انسانی و غیر اسلامی خود را در افغانستان و منطقه دوام میدهند که این دو قدرت توسعه طلب اقامه عساکر خود را در افغانستان برای مدت طولانی لازم میبینند اگر فرضاً تروریستها در یکی دو سال آینده گلیم خود را از افغانستان و منطقه جمع کنند آیا امریکا و بریتانیا که از سی و چهل سال حرف میزنند افغانستان را ترک خواهند گفت؟

جواب من به سوال فوق نخیر است یعنی امریکا و بریتانیا هرگز برای مبارزه با تروریزم به افغانستان و منطقه نه آمده اند بلکه صرفاً و صرفاً برای منافع سیاسی و اقتصادی شان در افغانستان و منطقه آمده اند تا تحت چتر نام تروریزم بین المللی از افغانستان بعد از مضمحل نمودن بیشتر ملت افغان بحیث تخت خیز در منطقه استفاده نمایند اگر واقعاً امریکا و بریتانیا علاقمند مبارزه با تروریزم میبودند طبق پیشنهاد مورخ 8 سپتمبر 1986م من که بعد از حادثه طیاره ربانی پرواز شماره 073 خط هوایی پان امریکن که بتاريخ 5 سپتمبر 1986م در فضائی کراچی سقوط داده شد به لسان انگلیسی عنوانی سرمنشی سازمان ملل متحد از بامبئی هند وستان تحریر و به نقلهای آن به اعضای شورای امنیت ملل متحد و سازمان بین المللی حمل و نقل هوایی ارسال داشته بودم و در آن اندیشه خود را در ارتباط عواقب ناگوار اعمال تروریستی در زمین و فضا تحریر نموده بودم عمل میکردند.

بلی من دسایس و پلانهای شوم توسعهگر غربی را میدانستم روی همین ملحوظ برای اینکه هیچ سازمانی و یا دولتی از این پدیده غیر انسانی و غیر اسلامی تروریزم بعد از شکست اتحاد جماهیر شوروی وقت و کمونیزم بحیث یک پدیده جدید برای جهان کشانی برفع خود استفاده نمایند و یا مبارزه در مقابل آنرا بشکل انحصاری بحیث پولیس بین المللی بخود غصب نکنند این وظیفه مهم را که عبارت از قل و قمع نمودن پدیده تروریستی بود از ملل متحد خواهش نموده بودم که در مجمع عمومی 1986م سازمان ملل متحد سال 1987م را سال قل و قمع تروریستها در جهان اعلان و از همه دول عضوه خواهش شود که با تشکیل اورگانهای مشخص در مقابل مبارزه و جلوگیری از فعالیتهای تروریستی اقدام و همه ساله در جلسه سالانه ملل متحد راپور کار خود را ارائه بدارند اما متأسفانه قدرتهایکه از قبل پلان استفاده از این پدیده شوم را بعد از شکست کمونیزم به نفع خود میدیدند نخواستند پیشنهاد من تطبیق گردد لهذا صرف با پاس نمودن آن به سازمان بین المللی حمل و نقل هوایی اکتفا و از تطبیق اصل پیشنهاد من طفره رفتند که در نتیجه امروز نه تنها من بحیث یک افغان که بیست و سه سال قبل از عواقب ناگوار پدیده شوم تروریزم به جهانیان هوشدار داده بودم در درد و غم مادروطنم میسوزم بلکه به گوشت، استخوان و خون خود احساس میکنم که هموطنان عزیزم چطور دردسیه های عوامفریبانه دشمنان پیچیده شده اند و هر ماه بصدها خواهر و برادر هموطن بیدفاع ام ظالمانه بخاک و خون کشانده میشوند و شبها و روزها فریاد میکشم اما گوش شنوا نیست که فغان من و فغان یتیمان، بیوه زنان، پیچه سفیدان، ریش سفیدان بیدفاع، بی خانه، بی نان، بی لباس و معلول را بشنوند.

من از دشمنان و ظنم گله ندارم چه آنها دشمن اند گله من از بعضی هموطنانم است که هنوز هم دسایس دشمنان را نمیدانند و میگویند که افغانستان اشغال نیست و نظامیان خارجی برای کمک ما آمده اند و برای ما آزادی و دیموکراسی را آورده اند و می آورند. من از هموطنان عزیز خود نمیخواهم ارسال نامه من را تقدیر نمایند و برای من اشک بریزند آرزوی من اینست که خود چه میتوانند بکنند تا مادروطن خود را از این مصیبت تحمیل شده نجات بدهند یعنی مادروطن که در آغوشش پرورده شده اند و از نام نامی آن در خارج صاحب جاه و جلال شده اند و هر روزه با دیدن صحنه های دلخراش در مادروطن عزیز به گوشت، پوست، استخوان و خون خود احساس میکنند که در مادروطنش دریانی خون در جریان است و امروز فرزندان بنابر دسایس دشمنان از فقر، گرسنگی،

مریضی، بیخانی، بی لباسی و بمباردمانهای غیر مسؤلانه به آرزوی یک جرعه آب و یک لقمه نان جانهای شریف خود را میدهند بگیرند و اگر نمیگیرند لطفاً خود خواهی ها و شهرتطلبی ها را کنار بزنند حد اقل صدای حق را بلند کنند و بگویند که دشمن کی است و دوست کی است و راه بیرون رفت از فجایع تحمیل شده چه است؟

در خاتمه توجه هموطنان بادر، با احساس و وطندوست خود را که چون من در درد مادروطن میسوزند و با گفتار و قلم فریاد میکشند به نامه مورخ 8 سپتمبر 1986 م من که عنوانی سرمنشی سازمان ملل متحد تحریر و نقل آنرا به اعضای دائمی شورای امنیت همچنان سازمان بین المللی حمل و نقل هوایی ارسال داشته بودم با نامه اطمینانیه سازمان بین المللی حمل و نقل هوایی که مؤید مکتوب من است جهت مطالعه هموطنان عزیز و گرانقدر تقدیم میدارم تا خود با مطالعه آن قضاوت بفرمایند که اگر پیشنهاد من تطبیق میشد آیا حادثه مرگبار 11 سپتمبر در نیویارک و تجاوز نظامی امریکا و بریتانیا به مادروطنما صورت میگرفت و یا خیر؟

جلالتماب هاویرپریزدوکویلر.

سرمنشی سازمان ملل متحد.

مکتوب شماره 13 بمبی. هندوستان.

تاریخ 8 سپتمبر 1986 م.

866 میدان سازمان ملل متحد. نیویارک. نیویارک 1001 اضلاع متحده امریکا.

اجازه بفرمایید احترامانه خاطر نشان سازم که طیاره سریع ترین و مصون ترین وسیله نقلیه در جهان امروز شمرده میشود مگر در طی دهه اخیر یک عده نئی دست به طیاره ربانی زده اند که سبب شده تا زندگی بقیه انسانها جداً به خطر از بین رفتن و تلف شدن مواجه گردد. ما شاهد تلف شدن صدها نفر در گوشه و کنار مختلف جهان بوده ایم که به اثر عملیات خونبار طیاره ربایان جانهایشان را از دست داده اند.

من بحیث یک انسان خود را در غم و آلام آن خانواده های داغدار و مصیبت رسیده شریک میدانم که جانهای عزیزان شان را در حادثه مرگبار پرواز شماره (073) خط هوایی پان امریکن بتاريخ 5 سپتمبر 1986 م در فضای کراچی از دست دادند و یا شدیداً مجروح شدند. من تأثرات قلبی و عمیق خود را به این فامیلها ابراز میدارم. بهمین مناسبت من از جلالتماب شما خواهشمندم تا در جلسه آینده مجمع عمومی سازمان ملل متحد از کشورهای عضوه خواهش شود تا جهت مبارزه جهان شمول علیه ریشه کن ساختن هرگونه عملیات دهشت افگنی و یا تروریزم (خاصاً طیاره ربایی) اقداماتی رویدست بگیرند.

جهت نیل به چنین آرمان مقدس و هدف نیک همچنان از جلالتماب شما خواهشمندم با صدور یک قطعنامه از طریق مجمع عمومی سازمان ملل متحد سال 1987 م را بحیث "قطع دهشت افگنی و تروریزم در جهان" اعلام بدارید و با صدور همچو یک قطعنامه برای تمام اعضای سازمان ملل متحد و سانیر سازمانهای جهانی زمینه میسر میگردد تا تجاوز قاطع و مؤثر برای ریشه کن ساختن دهشت افگنی و تروریزم اتخاذ و همه ساله راپور اجراءات خود را در جلسه عمومی سالانه تقدیم نمایند که البته این اقدام کمال مطلوب خواهد بود.

برای من جای خوشوقتی است که با استفاده از این فرصت پیشنهادات شخصی خود را نیز جهت مبارزه با معضله مرگبار طیاره ربایی به مؤسسه بین المللی حمل و نقل هوایی پیشکش نمایم.

پیشنهاد برای خنثی سازی پلانهای طیاره ربایی.

پایان دادن به عملیات طیاره ربایی بدون آنکه اسباب تلفات جانی یا آسیب بدنی به مسافرین حامل یا عمله و خدمه طیاره گردد لازم بنظر میرسد که یک دستگاه عطالت آتی در داخل طیاره تعبیه گردد. این آله یا دستگاه به مجرد فرود آمدن و توقف کامل طیاره توسط ریموتکنترولر فوراً جریان دوران آکسیجن داخل طیاره را قطع نموده در عوض گاز خواب آور پخش میکند. که البته اداره و کنترل چنین آله یا دستگاه بطریق ریموت کنترل یعنی فاصله دور از برج مراقبت میدان هوایی اجرا میشود. برای جلوگیری از صدمه و

world airline
cooperation

International Air Transport Association

26, CHEMIN DE JOINVILLE, P.O. BOX 160, 1216 COINTRIN - GENEVA, SWITZERLAND
TELEPHONE: (022) 98 33 66 • TELEX: 23391 • CABLES: IATA GENEVA

October 1, 1986

Our ref: DK/JC/6065

Mr Fazel Ahmed
Flat No 92, 9th floor
Casablanca Apartments
Opp: World Trade Centre
Cuffe Parade
Bombay 400 005
India

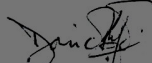
Dear Mr Fazel Ahmed,

Thank you for your letter of September 8, to which this is a reply.

Unfortunately, our experts consider your proposal - versions of which have been suggested by many others before you - is totally impractical. We appreciate your concern nevertheless and your trouble in writing to us. Terrorism is indeed a scourge that we must all combat and you may be assured the airlines, governments and airports are cooperating as never before to that end.

For your information, we are not part of the UN organization, and our offices are in Montreal and Geneva.

Yours sincerely,

David R. Kyd
Public Information Director

خراب شدن بدنه طیاره پیشنهاد میشود که چند دروازه فرار اضطراری نیز در بدنه طیاره جاسازی شود که تنها از برج مراقبت و به وسیله ریموت کنترل باز شده بتواند.

با احترام

انجنیر فضل احمد افغان.

کاپی.

جلالتماب رونالد ریگن رئیس جمهور امریکا.

جلالتماب میخائیل گرباچوف رئیس جمهور

شوروی.

جلالتماب مارگریت تاچر صدراعظم انگلستان.

جلالتماب هوایوینگ منشی عمومی حزب

کمونست مردم چین.

جلالتماب میتران رئیس جمهور فرانسه.

جلالتماب راجیف گاندی صدراعظم هندوستان.

جلالتماب موگابی رئیس نهضت عدم انسلاک.

جلالتماب پیرزاده رئیس کنفرانس ممالک

اسلامی.

جلالتماب رئیس مؤسسه بین المللی حمل و

نقل هوایی.

جوابیه مؤسسه بین المللی حمل و نقل هوایی.